

عنوان مقاله:

ایده های مشترک در طراحی مد و معماری با رویکرد اسلامی - ایرانی

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مهندسی عمران، معماری، شهرسازی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

جلال سالک زمان خانی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران

لیلا جمشیدنشان اصل - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری داخلی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

طراحی لباس به عنوان یکی از صنایع فرهنگی پرطرفدار جامعه معاصر ضمن برخورداری از نقشی تعیین کننده در رشد اقتصادی جوامع، در انتقال ایده های فرهنگی به سایر جوامع و رشد و پویایی هر چه بیشتر فرهنگ بومی به ویژه در عرصه نمادها و جلوه های عینی و ملموس فرهنگی، از نقشی غیر قابل انکار برخوردار است. تمدن ایران در طول ادوار تاریخی مختلف، دارای سبکی از پوشاک است که حتی امروزه با وجود تأثیرات قابل توجه از سبک های غربی همچنان خصلت متمایز خود را حفظ نموده است. این الگوی پوشش بر پایه ی فرهنگ، هنر، جهان بینی، زیست بوم، شیوه معیشت و اوضاع سیاسی و روابط این سرزمین با سایر فرهنگ ها و تمدن ها و اقوام شکل گرفته و همواره متضمن درونمایه ای است که آن را به عنوان پوشش ایرانی، هویت می بخشد. فراوانی کاربرد الفبای معماری در مد و همچنین کاربری ایده ها و روش های مورد استفاده در طراحی لباس و پارچه در معماری و نیز تجربه های مشترک از مضامین واحد در هر دو حوزه، از جمله ویژگی های این هنرهاست؛ بدان سان که بهره برداری از نقاط اشتراک این دو حیطه، می تواند ایده های قراردادی و مفاهیم از پیش مشخص شده طراحی را زیر سوال ببرد و راه کارهایی تازه و تجربه های نو پیش روی طراحان قرار دهد. در این پژوهش، برخی از این ایده های مشترک بررسی شده اند و چگونگی پیوند میان این ایده ها با هر دوی این حوزه ها سنجیده شده است.

کلمات کلیدی:

مد، معماری، طراحی، ایده های مشترک، ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1192603>

